

Med Hensyn til det foreløbige Maal, nemlig en de facto-Stabilisering, var Modsætningen mellem Guldlande og Lande med Papirvaluta, naar bortses fra de Forenede Stater, ikke særlig stor. Til Illustration heraf skal henvises til, hvad den engelske Finansminister Neville Chamberlain under den Generaldebat, der indledede Konferencen, anførte med Hensyn til Storbritanniens Stilling til de vigtigste monetære Problemer. Mr. Chamberlain understregede, at det første Spørgsmaal paa det monetære Omraade var Nødvendigheden af at fremkalde en Stigning i Verdensprisniveauet for Raavarer, og at det andet Spørgsmaal angik det indbyrdes Værdiforhold mellem de enkelte Landes Valutaer. Mr. Chamberlain udtalte om det sidste følgende:

»Stabiliseringen maa naas i 2 Tempi. Det første og øjeblikkelige Formaal maa være at sikre den tilnærmelsesvise Stabilitet mellem Valutaerne i de vigtigste Lande i Verden, og dette Maal vil kun kunne naas, forsaavidt disse Lande benytter deres Hjælpe-midler til at modvirke de Svingninger i deres Valutaværdi, der er foraarsaget mere ved midlertidige Kapitalbevægelser end ved grundlæggende økonomiske Kræfter«. Dette første Stadium skulde man søge at naa straks.

Med Hensyn til det andet Stadium var den britiske Delegation af den Opfattelse, at Endemaalet for Valutapolitiken skulde være Genskabelsen af en tilfredsstillende international Møntfod, og der var ingen Tvivl om, at Guldmøntfoden her syntes at ville blive anerkendt almindeligt. Med Hensyn til Tidspunkt og Paritet kunde Beslutning dog kun træffes af Myndighederne i de enkelte Lande.

Det maa antages, at den Formel, som her er refereret, vilde have kunnet samle Enighed, saafremt det ovenfor omtalte Omslag i de Forenede Staters Politik ikke var indtraadt.

Den monetære og finansielle Kommissions Arbejde.

Den monetære og finansielle Kommission, hvis Præsident var Mr. Cox (U. S. A.), og hvis Rapportør var M. Bonnet (Frankrig), havde til Opgave at behandle de Hovedspørgsmaal, som af Ekspertudvalget var betegnet paa følgende Maade:

1. Penge- og Kreditpolitik,
2. Valutavanskeligheder,
3. Prisniveauet,
4. Kapitalbevægelserne.

Kommissionen blev efter en kort Forhandling delt i to Underkommissioner, af hvilke den ene (den første) skulde behandle Forholdsregler af øjeblikkelig Karakter, medens den anden skulde behandle Foranstaltninger af mere varig Karakter.

Dagsordenen for den første Underkommission vedrørende øjeblikkelige Forholdsregler omfattede følgende Problemer:

1. Kreditpolitik,
2. Prisniveau,
3. Begrænsning af Svingningerne i Valutakurserne,
4. Valutakontrol,
5. Gældsspørgsmaal,
6. Genoptagelse af international Laanevirksomhed.

Uden at være udtrykkeligt nævnt paa Dagsordenen blev ogsaa Spørgsmaalet om offentlige Arbejder i Relation til Kreditpolitik og Prisniveau inddraget under Debatten.